

6-II-1965

... 'Απὸ τὴν Ποντιακὴ λαογραφία ...

... Σ Η Μ Α ...

0.- 'Ἡ ξενητεία τῶν Ποντίων στὴν Εὐρώπην τοῦτατὰ χρόνια. - Τὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ Στάθης Εὐσταθιάδης. Στὴ λύρα ὁ Γ. Κουσίδης.

... τό σῆμα σβῆνει ...

0.- Καὶ στὰ χρόνια τὰ παλιὰ καὶ στὰ στερνὰ καὶ σήμερὰ ξενητεύονταν ^{καὶ ζοῦν οἱ} πόντιοι σέ χώρες τῆς Εὐρώπης καὶ σέ πιὸ μακρινές ἀκόμη χώρες. Στὰ χρόνια τὰ παλιὰ ἡ φλόγα τῆς νοσταλγίας τῶν συμπατριωτῶν μας ἔκαιγε γιά μιὰ χώρα τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τὴν μυθικὴ χώρα τῶν Κόλχων, τὴν θρυλικὴ πατρίδα τῶν 'Ελληνοποντίων. 'Ἡ θρυλικὴ ἐκεῖνη χώρα εἶναι σήμερὰ μιὰ γλυκειὰ ἀνάμνηση καὶ μιὰ ἐθνικὴ διεκδίκηση τῶν πανελλήνων, πού κάθε φορὰ γίνεται ὄνειρο ζωντανό μέ τὴν θερμὴ τοῦ θρύλου καὶ μ ε τὴν φλόγα τῆς ἀτσάλινης ψυχῆς τοῦ λαοῦ μας.

Σήμερὰ ἡ νοσταλγία τῶν Ποντίων καὶ ὅλων τῶν 'Ελλήνων, πού ζοῦν στὴν ξενητεία, εἶναι γιά τὴν 'Ελλάδα, τὴν ἀρχικὴ πατρίδα ὅλων. Σέ πολλές χώρες τοῦ κόσμου ξενητεύτηκαν 'Ελληνες σέ τοῦτα τὰ χρόνια. 'Ανάμεσα σ' αὐτοὺς πάρα πολλοὶ Πόντιοι. Σήμερὰ στὴν ἐκπομπὴ μας θά ποῦμε λίγα λόγια γιά τὰ ξενητεμένα μας ἀδελφία, πού ξενητεύτηκαν σέ χώρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

'Αφορμὴ δίνει ἓν ἄγραμμα ἀπὸ τὴν Σουηδία, τοῦ Κυριάκου καὶ Νίκης Σαρίδου. Δέν ξεχνοῦν ποτέ τὴν 'Ελλάδα. Στὴ δύσκολη τούτη πορεία τους τὰ γράμματα τῶν γονιῶν τους ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα στέκουν παρηγοριά. Μέσα σέ τοῦτα τὰ γράμματα ἐκεῖνο πού κυριαρχεῖ εἶναι ὁ φλογερὸς συναισθηματισμός, ὁ καὶ μὸς γιά τὸν γυρισμό στὴν πατρίδα. Οἱ γονεῖς στέλνουν τὰ χαιρετήματα τους καὶ ποτέ δέν ξεχνοῦν μιὰ ὑπενθύμιση στὰ παιδιὰ τους. Μὴ τυχόν κ' ἀρνηθοῦν τοὺς γνῶριμους τόπους, τὴν πατρῴα γῆ. Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ ὑπέρτατη ἀ τῆς ζωῆς, ἡ πατρίδα, πού μέσα στὴν ἔννοιά της περιλαμβάνεται ὅλο τό μεγαλεῖο τῆς αἰώνιας φυλῆς.

Λελεύω σε ἄστρεν τ' οὐρανοῦ, ^{ἐργαζομένη} καὶ τὴ γειτονίαν
ἔφαέ μας ἡ ξενητεία σ' καὶ ἡ ἀρρωθυμία σ'.

Τιμὴ καὶ δόξα στὰ παιδιὰ μας, πού ζοῦν στὰ ξένα, περνοῦν τόσες ἀν ^{εὐ} -
ξοότητες καὶ ὅμως δέν λησμονοῦν. Οὔτε τὰ φαρμάκια οὔτε οἱ πίκρες οὔτε ὁ
χωρισμός δέν εἶναι σέ θέση νὰ κάνουν τὸν ξενητεμένο πόντιο νὰ ἀρνηθῇ
ἐκεῖνο, μὲ τό ὅποιο ἡ ψυχὴ του εἶναι δεμένη, ἐκεῖνο πού ἐνώνει τίς γενεές
τῶν γενεῶν τῶν 'Ελλήνων. Τιμὴ καὶ δόξα στὰ ξενητεμένα μας ἀδελφία, πού
στήνουν σέ κάθε τόπο, ἐκεῖ στὰ μακριὰ τὰ ξένα καὶ μιὰ 'Ελλάδα.

... ΔΥΡ - ΤΡΑΓ ...

Πρίν προχωρήσῃμε στό πρόγραμμα μας, θά μεταδώσῃμε δυό λόγια γιά μιὰ αἰώνια ἀρετή τῶν ποντίων, τήν φιλοξενία.

Πηγάζει ποῦ βαθεῖα μέσα στούς αἰῶνες ἡ ψυχική τούτη ἀρετή τῶν Ἑλληνοποντίων, ἡ φιλοξενία, ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρός τόν συνάνθρωπο. Κοντά στόν βασιλιᾶ τῶν Κόλχων, στήν μυθική ἐκεῖνη χώρα, πού ἦταν ἡ πρώτη κοιτίδα τῶν Ποντίων, βρῆκε ὁ πονεμένος Φρῆξος ἀγάπη καί στοργή, θερμή φιλοξενία. Καί ὅταν ἀργότερα τσιγαμένα τά στρατεύματα τῶν μυρίων τοῦ Ξενοφῶντος ἀπό τίς κακουχίες καί τίς ταλαιπωρίες πῆραν τό δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς γιά τήν Ἑλλάδα, ἔβανω στά βουνά τοῦ Πόντου, κοντά σέ φιλόξενους ποντίους βρῆκαν ἀγάπῃ, στοργή, τέτοια περιποίηση, ὥστε νά νιώσουν, ὅτι βρίσκονται ὁ κάθε στρατιώτης κοντά στούς δικούς σου, στό σπίτι του.

Αὕτη ἡ ἀρετή συνεχίσθηκε ἀπό ὅλες τίς γενεές τῶν Ἑλληνοποντίων. Τήν ἔφεραῖ μαζί τους ἐδῶ στήν Ἑλλάδα οἱ ξερριζωμένοι ἀπό τίς ἀγαπημένες τους ἐστίες πόντιοι. Πῶς νά ξεχάσουν οἱ στρατιῶτες μας, πού γύριζαν ἀπό τόν ἀλβανικό πόλεμο 1940-1941 τούς φιλόξενους ποντίους ἰδίως τῆς περιοχῆς Φλωρίνης, πού δέχονταν μέσα στά σπίτια τους τόν κάθε στρατιώτη, ἀπό ὁποιοδήποτε διαμέρισμα τῆς χώρας κι' ἂν ἦταν, μέ καλωσύνη, μέ ἀγάπη; Κάθε στρατιώτης ἐθεωρεῖτο σάν ἓνα μέλος τῆς οἰκογενείας, πού ἦταν στήν ξενιτειά καί γύρισε κι' ἄς ἦταν ξένος, ἄγνωστος. Ἡ μητέρα, ἡ κόρη ὑποδέχονταν τό τρακισμένο φανταράκι σάν παιδί τους, σάν ἀδελφό τους. Σύμφωνα μέ τό παλιό ἔθιμο, τό κορίτσι τοῦ σπιτιοῦ ἔπρεπε νά πλύνη τά πόδια τοῦ κουρασμένου ξένου καί ἔπειτα νά τόν ἀλλάξουν, νά τοῦ δώσουν ἄλλα ροῦχα δικά τους, πλυμένα καί ὕστερα φαγητό, λόγια παρηγορητικά, θάρρος.

Ὅλα ἔγιναν ἀναμνήσεις καί ὁμῶς παραμένουν φωτεινές λάμψεις καί καταυγάζουν τό παρόν καί τό μέλλον. Καί ἐδῶ, μέσα στή Θεσσαλονίκη, εὐγενικές πόντιες κυρίες, συγκοτημένες σέ σωματεῖο " Μέριμνα Ποντίων Κυριῶν " δίνουν μέ τήν εὐγενική δραστηριότητά τους σάρια καί ὁστά στήν ἀρετή, πού εἶναι τό πρῶτο πιστεῦω τοῦ λαοῦ μας, στήν φιλοξενία. Ἡ Μέριμνα Ποντίων Κυριῶν, πού ἔχει τήν ἔδρα τῆς ἐδῶ στήν Θεσσαλονίκη, ἀναπτύσσει χρόνια τώρα πλουσιώτατη φιλανθρωπική δραστηριότητα. Συντηρεῖ Στέγην Κοριτσιοῦ. Περίπου 80 κορίτσια, σπουδάστριες καί ἐργάτριες, περιθάλπονται σέ τούτη τήν στέγη σχεδόν ὅλα δωρεάν.

Ἡ Στέγη Κοριτσιοῦ τῆς Μερίμνης Ποντίων Κυριῶν εἶναι ἡ δεύτερη ἐστία φωτός κοντά στήν ἄλλη στέγη τοῦ Ἀπόρου Φοιτητοῦ τῆς Εὐξείνου Λέσχης Θεσσαλονίκης. Κοντά καί στίς δύο βρίσκουν ἀνακούφιση νέοι καί νέες, πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπό περίθαλψη στή δύσκολη πορεία τοῦ μόχθου καί τῆς σπουδῆς των.

Αὐριο, Κυριακή, 7 Νοεμβρίου, ἡ Μέριμνα Ποντίων Κυριῶν κάνει τόν πρῶτο της ἔρανο. Ἡ δεύτερη φάση τοῦ ἐράνου θά γίνῃ στίς 10 καί 12 τρέχοντος

μηνός. Καί θά βοηθήσουν ὅλοι τούτη τήν προσπάθεια, τήν γεμάτη ἀπό εὐγένεια καί ἀνιδιοτέλεια, τήν αὐτόχρομα ἀνθρωπιστική, γιατί γιά τήν Στέγη Κοριτσιοῦ πρόκειται. Ἡ Μέριμνα Ποντίων Κυριῶν γιά τόν αὐριανό της ἔρανο καί τῆς ἐρχομένης Τετάρτης καί Παρασκευῆς, πού γίνεται γιά τήν Στέγη τοῦ Κοριτσιοῦ πού εἴπαμε, ἔχει τό δικαίωμα νά αἰσθάνεται ὑπερήφανη, γιατί κοινή εἶναι ἡ ἀναγνώριση γιά τό ὥραϊο τοῦτο ἔργο. Οἱ εὐγενικές πόντιες κυρίες τοῦ ἀναφερθέντος σωματείου, ἀσχοῦν μιά αἰώνια ἀρετή τῶν Ποντίων. Προσφέρουν φιλοξενία σέ ἄξια κορίτσια, πού σπουδάζουν καί ἐργάζονται μέ κάποια δυσχέρεια ἀπό ἀποψη οἰκονομική. Ὅλοι καλούμεθα νά βοηθήσουμε τόν αὐριανό ἔρανο, τῆς ἐρχομένης Τετάρτης καί Παρασκευῆς, πού διενεργεῖ ἡ Μέριμνα Ποντίων Κυριῶν.

• • • • • ΛΥΡ - ΤΡΑΓ • • • • •
(4 Σκοποί)

.- Ἐδῶ τελειώνει ἡ ἐμπομπή μας. Κοντά σας καί πάλι τό ἐρχόμενο Σάββατο τήν ἴδια ὥρα.

• • • • • Σ Η Μ Α • • • • •

Ο.- Σῶς μεταδώσαμε σήμερα στήν ἐμπομπή μας λίγα λόγια γιά τὰ ξενητεμένα μας ἀδέλφια καί μέ ἀφορμή μιά ἀνακοίνωση τῆς Μερίμνης Ποντίων Κυριῶν γιά τόν ἔρανο ὑπέρ τῆς Στέγης Κοριτσιοῦ ἀναφερθήκαμε μέ συντομία στήν αἰώνια ἀρετή τῶν Ποντίων, τήν φιλοξενία. Μεταδώσαμε ἀκόμη σκοπούς καί τραγούδια ἀπό διάφορες περιοχές τοῦ Πόντου. Τήν ἐμπομπή αὕτη γράφεθ καί ἐπειμελεῖται ὁ Στάθης Εὐσταθιάδης. Στή λύρα ὁ Γιώργος Κουσίδης.-

• • • • • τό σῆμα σβήνει • • • • •